

Nieuwsbrief - OR Updates

Nummer 1, 2025

Redactie: prof. mr. E.C.H.J. Lokin, mr. drs. K.H. Boonzaaijer en mr. E.H. Leemreis.

INHOUDSOPGAVE

Hoge Raad

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2024:1420](#) 11-10-2024

Bestuurder van Vastgoed I B.V./Evemij B.V. - Bestuurdersaansprakelijkheid

Hof

[Ondernemingskamer Gerechtshof Amsterdam, ECLI:NL:GHAMS:2024:2836](#) 24-09-2024

Uitkoop certificaathouders Koninklijke Brill B.V. na openbaar bod door De Gruyter GmbH

[Ondernemingskamer Gerechtshof Amsterdam, ECLI:NL:GHAMS:2024:1220](#) 02-05-2024

Broers leiden elkaar om de tuin: 'gegronde redenen'. Met wenk

Rechtbank

[Rechtbank Noord-Holland, ECLI:NL:RBNHO:2024:12289](#) 27-11-2024

Curator/Middellijk bestuurder van twee gefailleerde vennootschappen uit het Bauporte concern

[Rechtbank Rotterdam, ECLI:NL:RBROT:2024:11797](#) 25-11-2024

Ontslagen bestuurder/Vennootschap

[Rechtbank Gelderland, ECLI:NL:RBGEL:2024:6780](#) 02-10-2024

Groothandel/Bestuurders

[Rechtbank Rotterdam, ECLI:NL:RBROT:2024:9892](#) 11-09-2024

Project Partner Search Beheer/Bestuurders

RECHTSPRAAK

Uitkoop certificaathouders Koninklijke Brill B.V. na openbaar bod door De Gruyter GmbH

Deze zaak betreft een uitkoopprocedure ex artikel 2:359c BW die volgt op een openbaar bod. Het betreft hier de uitkoop van certificaathouders. De OK wijst de vordering toe. In de samenvatting wordt nader ingegaan op de vaststelling van de (billijke) prijs van de aandelen en de peildatum.

Feiten

Eiseres, de Duitse uitgeverij De Gruyter GmbH ('De Gruyter'), vordert op grond van het hierboven genoemde artikel dat Itterwijk Holding B.V. ('Itterwijk'), [B] en de andere, niet bij naam bekende, certificaathouders ('Overige Certificaathouders') hun certificaten van aandelen in het geplaatste kapitaal van de Nederlandse uitgeverij Koninklijke Brill B.V. ('Brill') overdragen aan De Gruyter.

De aandelen van Brill luiden op naam. Er zijn geen bijzondere zeggenschapsrechten aan verbonden. Naast De Gruyter houdt de Stichting Administratiekantoor Koninklijke Brill ('STAK') gewone aandelen in Brill. De certificaten van aandelen worden via de STAK gehouden door Itterwijk, B en de Overige Certificaathouders. De certificaten waren genoteerd aan Euronext in Amsterdam.

De Gruyter heeft een openbaar bod ex artikel 5:74 Wet op het financieel toezicht (Wft) gedaan op alle op dat moment aan Euronext genoteerde certificaten gehouden door de STAK in Brill en alle (niet-genoteerde) overige geplaatste en uitstaande gewone aandelen in Brill die niet gehouden worden door de STAK. De Gruyter kreeg hierbij de unanieme steun van het bestuur en de raad van commissarissen van Brill.

Met het slagen van het openbaar bod heeft De Gruyter de beursnotering van de certificaten beëindigd.

Oordeel OK

Artikel 2:359c BW biedt, kort gezegd, degene die na een openbaar bod minstens 95% van het geplaatste kapitaal en minstens 95% van de stemrechten van de doelvennootschap verschaft respectievelijk vertegenwoordigt de mogelijkheid om binnen drie maanden na de termijn voor de aanvaarding van het openbaar bod, de resterende aandeelhouders uit te kopen (lid 1 en lid 3). Indien 90% van de aandelen waarop het openbaar bod betrekking had, zijn aangeboden onder dat bod, dan wordt de biedprijs vermoed redelijk te zijn in het kader van de uitkoopprocedure (lid 6). Immers, indien minstens 90% van de aandeelhouders de biedprijs kennelijk ten minste een adequate weerspiegeling van de waarde van de aandelen acht, is het vermoeden gerechtvaardigd dat de biedprijs billijk is.

Artikel 2:359c BW – en dus die hierboven gememoreerde bepalingen – is ook van toepassing op certificaathouders, indien de certificaten zijn uitgegeven met medewerking van de vennootschap (art. 2:359a lid 2 BW). Dit is hier het geval.

De OK beoordeelt de uitkoopvordering en wijst deze toe nu aan alle voorwaarden is voldaan. De zaak spitst zich vervolgens toe op de vaststelling van de (billijke) prijs van de aandelen. Voor de praktijk is de verwijzing van de OK naar het *Royal Reesink*-arrest van 4 april 2017 (ECLI:NL:GHAMS:2017:1203) in dit verband relevant. In dat arrest heeft de OK geoordeeld dat met het oog op de ratio van het 90%-criterium in de berekening van de acceptatiegraad van het bod, zoals hierboven is toegelicht, niet meetellen de (certificaten van) aandelen die worden gehouden door (rechts)personen die in een *wezenlijk andere positie* verkeren dan houders van (certificaten van) aandelen die door acceptatie van het bod slechts hun belang in de doelvennootschap verkopen tegen de onder het bod geboden tegenprestatie. Als aandeelhouders die in een wezenlijk andere positie verkeren worden in beginsel in ieder geval aangemerkt:

- a. de uitkoper en met haar in een groep verbonden rechtspersonen;
- b. (rechts)personen die kunnen worden aangemerkt als een bieder in de zin van artikel 1:1 Wft;
- c. de doelvennootschap en met haar in een groep verbonden rechtspersonen;
- d. bestuurders en commissarissen van de doelvennootschap; en
- e. degenen op wie een door de bieder getroffen regeling of een met de bieder gesloten overeenkomst van toepassing is die hen in een wezenlijk andere positie brengt.

In lijn met bovengenoemd oordeel worden in deze zaak de door de bestuurders van Brill

gehouden aandelen niet meegeteld bij de beoordeling of aan het ‘90%-criterium’ wordt voldaan (sub d).

Daarnaast is De Gruyter in het kader van het openbaar bod een verbintenis aangegaan met de grootste certificaat- en aandeelhouders van Brill op grond waarvan zij (i) het openbaar bod moesten steunen en accepteren, (ii) hun aandelen en certificaten moesten aanbieden en (iii) voor de voorgenomen aandeelhoudersbesluiten moesten stemmen. Zij hebben (volgens De Gruyter) echter geen informatie ontvangen die niet is opgenomen in het biedingsbericht. Zij verkochten hun aandelen en certificaten dan ook onder dezelfde voorwaarden als de overige certificaat- en aandeelhouders van Brill. Sub e vindt daarom geen toepassing.

Voor het vaststellen van de peildatum voor de waardebepaling van de (certificaten van) aandelen verwijst de OK naar het *Unit4*-arrest van 7 juli 2015 (ECLI:NL:GHAMS:2015:2775). De OK heeft daarin geoordeeld dat in uitkoopprocedures die volgen op een openbaar bod als uitgangspunt geldt dat de peildatum gelijk is aan de datum van de betaalbaarstelling onder het bod, mits de bieder dan ten minste 95% van het geplaatst kapitaal (en ten minste 95% van de stemrechten) van de doelvennootschap houdt. Dit doet er niet aan af dat zich in enige zaak omstandigheden kunnen voordoen die rechtvaardigen dat een andere datum als peildatum wordt gekozen. Tot die omstandigheden kan behoren een aanzienlijk verloop tussen de betaalbaarstelling onder het bod (of het overschrijden van de 95%-grens) en de dag van dagvaarding. In deze zaak zat er tussen de laatste datum van betaalbaarstelling onder het openbaar bod en de datum van de dagvaarding een periode van twee en een halve maand. De OK ziet in dit tijdsverloop geen aanleiding af te wijken van het hierboven genoemde uitgangspunt.

V.M. van Erpers Roijaards, december 2024

Instantie: Ondernemingskamer Gerechtshof Amsterdam

Datum uitspraak: 24-09-2024

ECLI: ECLI:NL:GHAMS:2024:2836

Zaaknummer: 200.342.023/01OK

Rechters: A.W.H. Vink, A.P. Wessels, E. Loesberg, G. Boon en F. Marring

Advocaten: A.F.J.A. Leijten, mr. J.E.P.A. van Hooff en A.V.M. van der Vegte

Wetsartikelen: 2:359a BW, 2:359c BW en 5:74 Wft

RECHTSPRAAK

Broers leiden elkaar om de tuin: ‘gegronde redenen’. Met wenk

Binnen een familieonderneming liggen de broers en zonen in de clinch over administratieve tekortkomingen, contante betalingen, fiscale kwesties en disfunctioneren. Naar aanleiding hiervan hebben de vennootschap en haar enig aandeelhouder, tevens bestuurder, een enquêteverzoek ingediend bij de OK. De OK wijst dit verzoek toe en benoemt als onmiddellijke voorziening een bestuurder met beslissende stem om de situatie te stabiliseren. In een wenk onder de samenvatting wordt nader ingegaan op het ontvankelijkheidsverweer van een van de broers dat een mediationovereenkomst zou leiden tot niet-ontvankelijkheid, en op het verschil tussen een beslissende en doorslaggevende stem.

Feiten

Deze zaak betreft een verzoek tot enquête bij een onderneming die actief is in grondverzet en tuinaanleg (de ‘Vennootschap’). [A] Beheer B.V. (‘Beheer’) is enig aandeelhouder en bestuurder van de Vennootschap. De Vennootschap is ruim zestig jaar geleden opgezet door de vader (E) van twee broers, C en D (en hun zonen G en F). C en D houden (indirect) 50% van de aandelen in Beheer en vormen (indirect) het bestuur van Beheer. Als (indirecte) bestuurders zijn zij ieder zelfstandig bevoegd Beheer, en daarmee (indirect) de Vennootschap, te vertegenwoordigen. Zonen G en F zijn in dienst van de Vennootschap.

De broers en zonen zijn in conflict over (onder meer) gebrekkige (project)administratie, contante ontvangsten zonder deze (volledig) aan de Vennootschap af te dragen, een gebrek aan medewerking bij het fiscale inkeertraject en disfunctioneren binnen de Vennootschap. Het directe startpunt van de verwijten over en weer werd gevormd door de implementatie van een nieuw administratiesysteem, waarna onenigheid is ontstaan over onder meer het (juiste en volledige) inzicht in de administratie, het opmaken van facturen, de vraag of facturen al

dan niet waren voldaan en de contante geldstromen.

Namens de Vennootschap is een forensisch onderzoeker ingeschakeld om een onderzoek uit te voeren naar de (verantwoording van) kosten en opbrengsten van projecten van de Vennootschap. Voorts is een fiscalist ingeschakeld om fiscaal orde op zaken te stellen.

Oordeel OK

De Vennootschap en Beheer (de 'Vennootschap c.s.') hebben een enquêteverzoek ingediend. Aan het verzoek hebben Vennootschap c.s. ten grondslag gelegd dat er gegronde redenen zijn voor twijfel aan een juist beleid en een juiste gang van zaken van de Vennootschap c.s. en dat de toestand van de Vennootschap c.s. het nodig maakt dat onmiddellijke voorzieningen worden getroffen. Als toelichting hebben de Vennootschap c.s. – samengevat – het volgende naar voren gebracht:

1. Uit het rapport van de ingeschakelde forensisch onderzoeker blijkt dat er op projecten soms forse verliezen worden geboekt. Dit komt omdat de in de administratie geboekte kosten niet (volledig) bij de klanten in rekening worden gebracht. Vermoedelijk is sprake van contante ontvangsten die buiten de vennootschap worden gehouden. De verlieslatende projecten die nader door de forensisch onderzoeker zijn onderzocht vielen, op één project na, onder de verantwoordelijkheid van C – een van de broers.
2. Er is door de vennootschap in de laatste jaren vanwege contante ontvangsten en contante loonbetalingen onvoldoende omzet- en loonbelasting betaald. C verleent geen/onvoldoende actieve medewerking aan het door D ingezette fiscale inkeertraject.
3. Er worden door C en G bedrijfsmiddelen ingezet voor eigen gewin (het kloven en verkopen van haardhout). Het is voor D niet mogelijk G op zijn gedrag aan te spreken. G neemt enkel de instructies van zijn eigen vader C aan.
4. Er is sprake van onenigheid op aandeelhouders- en bestuursniveau; de broers kunnen het bijvoorbeeld niet eens worden over het te voeren investeringsbeleid.

Volgens de OK zijn er inderdaad gegronde redenen om te twijfelen aan een juist beleid en juiste gang van zaken bij de Vennootschap c.s., onder meer omdat (i) de gevoerde (project)administratie gebrekkig en onvolledig is en dat de rechten en verplichtingen van de Vennootschap daaruit onvoldoende kunnen worden gekend (ex artikel 2:10 BW), (ii) de problemen rond de contante ontvangsten nog niet zijn opgelost en (iii) sprake is van verstoorde verhoudingen, waardoor het functioneren van de onderneming van de

vennootschap structureel wordt bemoeilijkt.

De OK acht het daarnaast met het oog op de toestand van de Vennootschap c.s. noodzakelijk om als onmiddellijke voorziening, vooralsnog voor de duur van de procedure, naast de beide zittende bestuurders een derde als bestuurder van Beheer te benoemen aan wie in het bestuur van Beheer – voor zover nodig in afwijking van de statuten – een *beslissende* stem toekomt, wat betekent dat overeenkomstig die stem wordt besloten, ook als die stem afwijkt van de meerderheid van de uitgebrachte stemmen, en die zelfstandig bevoegd is Beheer te vertegenwoordigen en zonder wie Beheer niet kan worden vertegenwoordigd.

Wenk

Wat de auteur betreft is deze beschikking qua uitkomst weinig verrassend. De auteur licht echter nog de twee onderstaande aspecten uit (die aan bod komen in de beschikking) die interessant zijn voor de praktijk.

1. *Ontvankelijkheid*. Een van de broers (C) voert een ontvankelijkheidsverweer, in welk kader hij onder meer aanvoert dat tijdens een eerder mediationtraject is overeengekomen geschillen te beslechten via bindend advies. In lijn met haar standaardrechtspraak op dit punt, oordeelt de OK dat dit ontvankelijkheidsverweer niet slaagt, omdat van de dwingendrechtelijke regeling van het enquêterecht niet bij overeenkomst kan worden afgeweken volgens de OK.
2. *Doorslaggevende/beslissende stem*. In de praktijk lijkt men het verschil tussen een tijdelijke bestuurder met *doorslaggevende* (waarbij de tijdelijk bestuurder de ‘doorslag kan geven’ indien, in dit geval, de broers een andersluidend standpunt hebben) dan wel een *beslissende* stem (in welk geval de tijdelijk bestuurder ongeacht de standpunten van de broers de besluitvorming naar zijn hand kan zetten) niet altijd even scherp te hebben. In deze zaak hadden enkele verzoeksters ook – bij wijze van onmiddellijke voorziening – verzocht een tijdelijk bestuurder met doorslaggevende stem te benoemen, waar zij waarschijnlijk een tijdelijk bestuurder met *beslissende* stem voor ogen hadden.

V.M. van Erpers Roijaards, december 2024

Instantie: Ondernemingskamer Gerechtshof Amsterdam

Datum uitspraak: 02-05-2024

ECLI: ECLI:NL:GHAMS:2024:1220

Zaaknummer: 200.335.860/01 OK

Rechters: W.A.H. Melissen, C.C. Meijer, M.A.M. Vaessen, G. Boon en G.A.J. Dubbeld

Advocaten: M.P.H. Sanders, J.G.M. de Koning, G.C. Endedijk, R.M. de Rooij en J.G. Uijttenhove-Kuitert

Wetsartikelen: 2:349a lid 2 BW en 2:350 lid 1 BW

RECHTSPRAAK

Curator/Middellijk bestuurder van twee gefailleerde vennootschappen uit het Bauporte concern

Deze uitspraak draait om de vraag of de bestuurder van twee failliete vennootschappen wegens onbehoorlijke taakvervulling aansprakelijk is voor het boedeltekort. Vaststaat dat de bestuurder zijn taken onbehoorlijk heeft vervuld omdat niet is voldaan aan de deponeringsplicht en vermoed wordt dat dit een belangrijke oorzaak is geweest van de faillissementen. De bestuurder betoogt dat diverse andere, externe omstandigheden de oorzaken zijn van de faillissementen. De rechtbank wijst dit betoog af. Ontzenuwing van het bewijsvermoeden vereist meer dan het algemeen benoemen van externe oorzaken van het faillissement. Verder is sprake van een patroon in de wijze waarop de bestuurder zakelijk opereert, namelijk door hoge schulden te laten ontstaan, de schulden in deze vennootschappen achter te laten en de onderneming in andere vennootschappen voort te zetten, en niet van een eenmalige actie om de door hem genoemde tegenslagen het hoofd te bieden. De bestuurder is aansprakelijk voor de boedeltekorten.

Vordering

De curator van twee vennootschappen binnen de Bauportegroep stelt de (indirecte) bestuurder aansprakelijk voor het boedeltekort. De groep houdt zich bezig met het ontwerpen, vervaardigen en verkopen van tourniquet-, schuif-, en taatsdeuren. Volgens de curator heeft de bestuurder zijn taak onbehoorlijk vervuld. De curator stelt dat de bestuurder heeft verzuimd de deponeringsplicht na te leven, zodat vaststaat dat het bestuur zijn taak onbehoorlijk heeft vervuld en wordt aangenomen dat dit een belangrijke oorzaak is van het faillissement.

Verweer

De bestuurder betwist niet dat de jaarrekeningen over 2021 te laat zijn gedeponneerd, maar betoogt dat diverse andere, externe omstandigheden de oorzaken zijn van de faillissementen. Hij wijst op de coronacrisis, waardoor fabrieken stil kwamen te liggen en personeel niet kon werken. Ook de oorlog in Oekraïne zorgde volgens hem voor problemen, omdat bouwmaterialen daardoor niet leverbaar waren. Dit leidde tot vertragingen in projecten en een daling van de cashflow bij faillieten. Daarnaast annuleerden klanten orders, terwijl andere ondernemingen binnen het concern al kosten hadden gemaakt. Ook de arrestatie van de bestuurder had een grote impact omdat hij daardoor vijf maanden niet kon werken. Bovendien verduisterde een voormalige zakenpartner een aanzienlijk bedrag en werd een belangrijke opdracht ingetrokken, terwijl er al kosten waren gemaakt. Al deze omstandigheden hadden volgens de bestuurder ernstige negatieve gevolgen voor de cashflow van faillieten en hebben daardoor de faillissementen veroorzaakt.

Schending deponeringsplicht

De rechtbank overweegt dat vaststaat dat de bestuurder zijn taken onbehoorlijk heeft vervuld omdat niet is voldaan aan de deponeringsplicht en dat vermoed wordt dat dit een belangrijke oorzaak is geweest van de faillissementen. Dat laatste kan volgens de rechtbank ontzenuwd worden als de bestuurder aannemelijk maakt dat andere feiten of omstandigheden een belangrijke oorzaak van de faillissementen zijn geweest. De bestuurder heeft zoals vermeld meerdere externe factoren aangewezen die hebben geleid tot de faillissementen.

Geen andere oorzaak

De rechtbank oordeelt dat gedaagde de door hem aangevoerde oorzaken onvoldoende concreet heeft onderbouwd. Het was aan de bestuurder om ten aanzien van die omstandigheden inzichtelijk te maken waarom die een belangrijke oorzaak waren voor de faillissementen. Aan de hand van concrete gegevens had de bestuurder volgens de rechtbank moeten onderbouwen wat de financiële effecten waren van de genoemde omstandigheden op faillieten. Een koppeling tussen de gebeurtenis en de specifieke gevolgen daarvan voor de financiële positie voor faillieten is volgens de rechtbank nodig voor het ontzenuwen van het vermoeden dat de onbehoorlijke taakvervulling de oorzaak is van het faillissement. De rechtbank constateert bovendien dat sprake is van een patroon in de wijze waarop gedaagde zakelijk opereert (namelijk door hoge (belasting-, pensioen- en huur)schulden te laten ontstaan, de schulden in deze vennootschappen achter te laten en de onderneming in andere vennootschappen voort te zetten) en dat niet is gebleken dat sprake is van een eenmalige actie om de door hem genoemde tegenslagen het hoofd te bieden.

Slotsom

Dat de genoemde externe omstandigheden hebben geleid tot de faillissementen is volgens de rechtbank onvoldoende onderbouwd, waardoor het vermoeden niet afdoende is ontzenuwd. Hierom is de bestuurder aansprakelijk op grond van artikel 2:248 BW. Het matigingsverweer van de bestuurder slaagt evenmin, temeer omdat de bestuurder de gehanteerde werkwijze al eerder heeft gevolgd. Mede gelet op dit patroon in handelwijze slaagt het matigingsverweer niet.

De rechtbank concludeert dat de onbehoorlijke taakvervulling van de bestuurder een belangrijke oorzaak is geweest van het faillissement en dat gedaagde aansprakelijk is voor de boedeltekorten.

A.L.M. van Rooij, december 2024

Instantie: Rechtbank Noord-Holland

Datum uitspraak: 27-11-2024

ECLI: ECLI:NL:RBNHO:2024:12289

Zaaknummer: 345968

Rechters: P.M. Wamsteker, M.A. Hoogkamer en P.R. de Geus

Advocaten: M.W. Schüller, M.C. van Genugten, K.J. Willemse en R.J. Hoff

Wetsartikelen: 2:248 BW en 2:394 BW

RECHTSPRAAK

Groothandel/Bestuurders

De bestuurders van een failliete vennootschap worden door een crediteur aansprakelijk gesteld voor een onbetaald gebleven vordering. De bestuurders dienen te bewijzen dat zij in de gegeven situatie bij het aangaan van verbintenissen namens de vennootschap niet wisten of redelijkerwijs behoorden te begrijpen dat de vennootschap niet aan haar verplichtingen zou kunnen voldoen (de Beklamel-norm). Dat is hier het geval indien zij aannemelijk kunnen maken dat de vennootschap ten tijde van het aangaan van de verplichtingen spoedig zou worden overgenomen door een derde die ook de betalingsachterstanden zou voldoen. De rechtbank oordeelt dat de bestuurders in die bewijsopdracht niet zijn geslaagd, omdat (i) de concept-koopovereenkomst niet was ondertekend en niet was uitgewerkt, (ii) de vennootschap geen eigenaar meer was van het onroerend goed en zij de eigendom hiervan ook niet spoedig zou terugkrijgen, terwijl deze eigendomssituatie niet transparant met de derde was besproken en (iii) de boekhouding pas laat was ontvangen en nog niet (positief) was beoordeeld. De bestuurders zijn aansprakelijk voor de schade van de crediteur van de failliete vennootschap.

Een groothandel in vee (het 'Bedrijf') is per 27 juni 2023 in staat van faillissement verklaard. Daarna heeft de rechtbank in haar tussenvonnis van 20 december 2023 (ECLI:NL:RBGEL:2023:7432) vastgesteld dat het Bedrijf een factuurbedrag van de eiser, een andere groothandel in levend vee, van circa € 600.000 onbetaald heeft gelaten. Ook oordeelt de rechtbank in dat tussenvonnis dat als vast komt te staan dat de bestuurders van het Bedrijf (de 'Bestuurders') bij het aangaan van verbintenissen namens de vennootschap wisten of redelijkerwijs behoorden te begrijpen dat de vennootschap niet aan haar verplichtingen zou

kunnen voldoen en geen verhaal zou bieden (de Beklamel-norm), zij aansprakelijk zijn voor het onbetaald blijven van de facturen. Aangezien de schuldenpositie van het Bedrijf aanzienlijk was, hadden de bestuurders moeten weten of in ieder geval redelijkerwijs moeten begrijpen dat het Bedrijf niet meer aan haar verplichtingen zou kunnen voldoen. De Bestuurders krijgen echter nog de mogelijkheid te bewijzen dat zij ervan mochten uitgaan dat het Bedrijf ten tijde van het aangaan van de verplichtingen spoedig zou worden overgenomen door een derde die ook de betalingsachterstanden zou voldoen. Zou dat het geval zijn, dan is er geen ruimte voor persoonlijke aansprakelijkheid van de Bestuurders.

De Bestuurders beweren dat een voorlopige koopovereenkomst met een derde voldoende zekerheid bood voor de nakoming van de verplichtingen. De rechtbank oordeelt echter dat dit niet het geval was. De rechtbank stelt allereerst vast dat de voorlopige koopovereenkomst niet was ondertekend. Ook was deze nog niet voldoende uitgewerkt en stond bovendien niet vast dat ook het Bedrijf onderdeel van de transactie zou zijn. In eerste instantie zag die koopovereenkomst namelijk op een ander bedrijf van de Bestuurders. Daar komt bij dat het Bedrijf geen eigenaar meer was van een pand dat voor de derde een belangrijk onderdeel van de transactie was. Ondanks het feit dat de Bestuurders hiervan wisten, hebben zij pas op een zeer laat moment gebruikgemaakt van een terugkoopoptie van dat pand. Dit is volgens de rechtbank moeilijk te verenigen met de stelling dat de Bestuurders ervan uitgingen dat de overname doorgang zou vinden. Overigens waren uiteindelijk juridische stappen nodig om de terugkoopoptie te effectueren, wat op zichzelf al afbreuk doet aan het vertrouwen dat de Bestuurders in de overname mochten stellen. Ten slotte mochten de Bestuurders er ook niet zomaar van uitgaan dat het due diligence-onderzoek positief zou worden afgerond, onder andere omdat de boekhouding pas op een laat moment gedeeld was.

Nu de Bestuurders er niet van mochten uitgaan dat de overname zou doorgaan, hadden zij, gelet op de forse schuldenpositie, redelijkerwijs behoren te begrijpen dat het aangaan van nieuwe verplichtingen niet verantwoord was. De Bestuurders zijn derhalve persoonlijk aansprakelijk voor de onbetaalde facturen.

K.H.L. Andel, december 2024

Instantie: Rechtbank Gelderland

Datum uitspraak: 02-10-2024

ECLI: ECLI:NL:RBGEL:2024:6780

Zaaknummer: C/05/415948 / HA ZA 23-89

Rechters: L.J. de Kerpel-van Poel

Advocaten: E. Koekoek en H.A.J. Wessel-Krijger

Wetsartikelen: 6:162 BW

RECHTSPRAAK

Project Partner Search Beheer/Bestuurders

Een manager stelt bestuurders aansprakelijk op grond van onrechtmatige daad (Beklamel-norm) vanwege het langdurig niet betalen van een managementvergoeding door de vennootschap. De vordering wordt door de rechtbank afgewezen, omdat eiser kennis had van de financiële situatie van de vennootschap bij het aangaan van de managementovereenkomst en onvoldoende gemotiveerd heeft aangetoond dat de bestuurders gedurende de samenwerking een persoonlijk ernstig verwijt valt te maken.

Inleiding, feiten en procesverloop

Human Connection B.V. ('HC') is de ontwikkelaar van een tool ten behoeve van de optimalisatie van (interne) processen op het gebied van verzuim en inzetbaarheid van medewerkers en zzp'ers. Project Partner Search Beheer B.V. ('PPSB') houdt aandelen in HC. Gedaagde 1 is (indirect) aandeelhouder en bestuurder van diverse vennootschappen, waaronder Lotamblau Investments B.V. (voorheen Capabel Solution Works B.V., 'CS').

PPSB draagt op enig moment haar aandelen in HC over aan CS met het oog op de gezamenlijke verdere ontwikkeling en exploitatie van de tool van HC voor rekening van Human Connexion Business Intelligence B.V. ('HCBI'). HCBI is een inactieve vennootschap van CS, waarvan de naam is gewijzigd. CS houdt uiteindelijk 75% van de aandelen in HCBI. PPSB houdt 25% van de aandelen in HCBI. Vanaf oprichting tot 1 oktober 2017 en vanaf 1 januari 2019 is gedaagde 1 bestuurder van HCBI. In de tussentijd bestuurt gedaagde 2 HCBI. Gedaagde 1 en 2 worden hierna gezamenlijk aangeduid als de 'Bestuurders' en ieder afzonderlijk als (respectievelijk) Bestuurder 1 en Bestuurder 2.

Na de aandelenoverdracht verricht PPSB, in de persoon van haar manager (de 'Manager'), werkzaamheden voor HCBI op basis van een tussen PPSB en HCBI gesloten managementovereenkomst. HCBI betaalt maar gedurende een aantal maanden de facturen van PPSB. Al in april 2018 geeft de Manager aan dat sprake is van een betalingsachterstand

van drie maanden. Herhaalde verzoeken over te gaan tot betaling mogen niet baten. PPSB schort haar dienstverlening op in afwachting van voldoening van de nog onbetaalde facturen. In mei/juni 2019 ontbindt zij de managementovereenkomst.

PPSB stapt vervolgens naar de rechter. De rechtbank veroordeelt HCBI tot betaling aan PPSB van een bedrag groot € 72.812,75 aan managementvergoedingen over de periode van april tot en met september 2018 en een bedrag groot € 203.166,82 aan schadevergoeding wegens gederfde managementvergoedingen vanaf 24 september 2018. Het hof bekrachtigt het vonnis van de rechtbank in hoger beroep. HCBI biedt echter geen verhaal en voldoet niet aan de veroordeling.

Vorderingen en grondslag

PPSB besluit daarop de Bestuurders persoonlijk in rechte te betrekken. PPSB vordert dat de rechtbank de Bestuurders hoofdelijk veroordeelt tot betaling van de achterstallige managementvergoedingen en gederfde inkomsten vermeerderd met de wettelijke handelsrente, alsook betaling van de overige rente en kosten.

PPSB baseert haar vorderingen op de onrechtmatige daad, meer specifiek de schending van de Beklamel-norm (ECLI:NL:HR:1989:AB9521). De Bestuurders hebben HCBI door het sluiten van de managementovereenkomst belast met een financiële verplichting waarvan zij wisten of behoorden te weten dat HCBI – een nog altijd lege vennootschap – deze niet zou kunnen nakomen. De Bestuurders hebben ook nagelaten ervoor te zorgen dat HCBI wél aan deze betalingsverplichtingen zou kunnen voldoen. PPSB stelt dat de Bestuurders de indruk hebben gewekt dat een andere vennootschap van Bestuurder 1, Active Health Group, garant zou staan voor de managementvergoedingen. Tot slot stelt PPSB dat de Bestuurders HCBI onnodig hebben belast met buitenproportionele *intercompany*-kosten en dat zij HCBI onnodig hebben laten procederen.

De rechtbank

De rechtbank wijst de vorderingen van PPSB af.

Bij het aangaan van de managementovereenkomst wist PPSB dat HCBI een lege vennootschap was. Bovendien was PPSB bekend met het feit dat de toekomstige inkomsten van HCBI afhankelijk waren van het verdienmodel dat zou worden ontwikkeld. Omdat PPSB en de Bestuurders over dezelfde informatie beschikten omtrent de kredietwaardigheid van HCBI, kan volgens de rechtbank geen sprake zijn van misbruik van een kennisvoorsprong aan de zijde van Bestuurders. Ook is niet aangetoond dat de Bestuurders bij het sluiten van de overeenkomst wisten of redelijkerwijs moesten begrijpen dat HCBI haar verplichtingen niet

zou kunnen nakomen.

PPSB is er niet in geslaagd aan te tonen dat de Bestuurders onrechtmatig hebben gehandeld door de managementvergoedingen niet te betalen. PPSB wist dat HCBI door tegenvallende omzet niet in staat was om de vergoedingen volledig te voldoen. PPSB heeft bovendien niet bewezen dat de Bestuurders hebben nagelaten om passende maatregelen te treffen om de situatie te verbeteren. Daarbij merkt de rechtbank op dat er betalingen zijn gedaan aan PPSB. PPSB heeft onvoldoende gemotiveerd waarom deze betalingen niet als toereikend zouden moeten worden beschouwd.

Het verwijt dat de Bestuurders onrechtmatig hebben gehandeld door de activiteiten van HCBI te staken en de vennootschap zonder voorziening voor proceskosten te laten procederen, treft geen doel. Het staat bestuurders en aandeelhouders in beginsel vrij om de activiteiten van een vennootschap te staken, zelfs als dit betekent dat er onbetaalde vorderingen overblijven. Wat betreft het procederen zonder voldoende financiële middelen oordeelt de rechtbank dat er geen algemene regel bestaat die voorschrijft dat een vennootschap alleen mag procederen wanneer er voldoende financiële middelen beschikbaar zijn om proceskostenveroordelingen te dekken. Een dergelijke regel zou in strijd zijn met het recht op toegang tot de rechter zoals gewaarborgd door artikel 6 EVRM.

S.A. Slikhuis, december 2024

Instantie: Rechtbank Rotterdam

Datum uitspraak: 11-09-2024

ECLI: ECLI:NL:RBROT:2024:9892

Zaaknummer: C/10/657490 / HA ZA 23-427

Rechters: B.J.M.P. Cremers

Advocaten: P.A.J.M. Lodestijn en L.M. Noordzij

Wetsartikelen: 2:11 BW, 150 Rv en 6:162 BW

RECHTSPRAAK

Ontslagen bestuurder/Vennootschap

De arbeidsovereenkomst van een bestuurder is ten onrechte opgezegd, waardoor de bestuurder (onder meer) recht heeft op een billijke vergoeding van € 122.310 bruto. Van een verschil in inzicht over het beleid of een gebrek aan transparantie is immers niet gebleken (h-grond). Bovendien is er geen sprake van een verstoorde arbeidsverhouding, aangezien niet is onderzocht of gezamenlijk tot een oplossing kon worden gekomen (g-grond). In het tegenverzoek wordt de bestuurder veroordeeld tot terugbetaling van een bonus die onverschuldigd aan haar is betaald.

Feiten

Bedrijf B (verweerster) is in april 2017 opgericht door persoon A (verzoekster) en persoon B. Het bedrijf is in januari 2022 verkocht aan de huidige aandeelhouder, rechtspersoon E. Bedrijf B heeft, in samenwerking met KPMG, in december 2022 bij DNB een aanvraag ingediend voor een vergunning voor een elektronische geldinstelling. Op 5 april 2023 is persoon A door middel van een aandeelhoudersbesluit benoemd tot statutair bestuurder van bedrijf B. De arbeidsovereenkomst van persoon A is aangegaan voor de duur van drie jaar, dat wil zeggen tot 4 april 2026.

Rechtspersoon E heeft persoon A in november en december 2023 verzocht (onder meer) de arbeidsovereenkomsten van alle medewerkers van bedrijf B te verstrekken, hetgeen persoon A heeft geweigerd wegens strijd met de AVG. Op 13 december 2023 heeft een bijeenkomst plaatsgevonden tussen rechtspersoon E (persoon F, persoon I en persoon D) en bedrijf B (persoon A en B). Tijdens deze bijeenkomst is de financiële situatie van bedrijf B besproken, waarbij rechtspersoon E (opnieuw) heeft verzocht om informatie over (onder meer) de stand van zaken van de lopende rechtszaken en de arbeidsvoorwaarden van de medewerkers van bedrijf B. Op 19 maart 2024 heeft Fintechamps B.V., in opdracht van rechtspersoon E, een audit verricht bij bedrijf B. Tegen deze audit heeft persoon A diverse bezwaren geuit.

Persoon A heeft rechtspersoon E op 19 december 2023 verzocht om een kapitaalinjectie voor bedrijf B. Op 26 december 2023 heeft persoon A zich ziek gemeld. Nadat persoon A zich op 2 januari 2024 weer beter had gemeld, heeft zij zich bij e-mail van 5 januari 2024 om 18:13 uur opnieuw ziek gemeld. Persoon A is bij e-mail van 5 januari 2024 om 10:54 uur door rechtspersoon E uitgenodigd voor een aandeelhoudersvergadering op 10 januari 2024. Op laatstgenoemde datum zijn aan persoon A de redenen voor het voorgenomen ontslag schriftelijk uiteengezet, waarbij (onder meer) is genoemd de onvoldoende informatievoorziening aan de aandeelhouder, de discussie over de audit, de misinformatie ten aanzien van de lopende rechtszaken waarbij bedrijf B betrokken was, de kwestie rondom de kapitaalinjecties en in zijn algemeenheid het gebrek aan transparantie en betrouwbaarheid.

DNB heeft op 16 januari 2024 rechtspersoon E als aandeelhouder van bedrijf B gewezen op diverse (mogelijke) schendingen van het Besluit prudentiële regels Wft en de Wet op het financieel toezicht. Door het ontslag van persoon A zou bedrijf B niet meer beschikken over een bestuurder die door DNB was goedgekeurd, hetgeen DNB als een ernstig en onacceptabele situatie heeft bestempeld. De advocaat van bedrijf B heeft op 16 januari 2024 persoon A bericht dat het agendapunt dat betrekking heeft op het ontslag van persoon A als bestuurder werd uitgesteld ('postponed') tot nader order. Persoon A is – uiteindelijk – bij besluit van de AVA van 14 mei 2024 ontslagen als statutair bestuurder van bedrijf B, met de g-grond (verstoorde arbeidsverhouding) en h-grond (andere omstandigheden) als redelijke ontslaggronden in de ontslagbrief. Op 24 mei 2024 heeft persoon B, namens bedrijf B, een bonus aan persoon A uitbetaald. Bedrijf B heeft verzocht de bonus terug te betalen, maar hiertoe is persoon A niet overgegaan. Rechtspersoon E heeft in 2024 besloten de bedrijfsactiviteiten van bedrijf B te staken.

Persoon A verzoekt de kantonrechter om haar ten laste van bedrijf B een billijke vergoeding toe te kennen ter hoogte van totaal € 750.000 bruto. Ook verzoekt zij een transitievergoeding, immateriële schadevergoeding, vergoeding van de juridische kosten/buitengerechtelijke kosten, gemist salaris en achterstallig salaris. In het tegenverzoek heeft bedrijf B verzocht te bepalen dat de aan persoon A betaalde bonus, na verrekening, door haar moet worden terugbetaald.

Oordeel

De kantonrechter oordeelt als volgt.

Ontbinding arbeidsovereenkomst

Het opzegverbod tijdens ziekte is niet van toepassing, omdat persoon A vóór de ziekmelding is

geïnformeerd over het ontslagvoornemen van rechtspersoon E. Daarnaast blijkt uit de e-mail van de advocaat van bedrijf B van 16 januari 2024 duidelijk dat, na instructie van DNB, het agendapunt 'ontslag van de huidige bestuurder en benoeming van de nieuwe bestuurder' is uitgesteld. Persoon A had dit niet anders kunnen begrijpen dan dat haar voorgenomen ontslag nog steeds op de agenda stond en slechts werd uitgesteld tot nader order.

De arbeidsovereenkomst kan echter niet worden ontbonden op de h-grond. Hoewel van persoon A als statutair bestuurder een hoge mate van inzicht in haar eigen functioneren en handelen mag worden verwacht, heeft bedrijf B aan persoon A onvoldoende kenbaar gemaakt welke (redelijke) veranderingen zij ten aanzien van het beleid op welke termijn verlangde en dat dit beslist niet vrijblijvend was. Daarnaast heeft bedrijf B niet overtuigend toegelicht waar concreet het verschil van inzicht lag, buiten het feit dat de vergunning uitbleef, laat staan dat daarbij gebleken is van een onoverbrugbaar verschil van inzicht. Ook is gebleken dat persoon A steeds met rechtspersoon E heeft gecommuniceerd in het kader van de audit en dat zij daarbij heeft willen adviseren over te nemen stappen. Rechtspersoon E heeft dan ook ten onrechte de conclusie getrokken dat persoon A in haar optiek geen enkele bereidheid toonde om medewerking te verlenen.

Hetgeen hiervoor is overwogen geldt ook voor het aan persoon A verweten gebrek aan transparantie. Persoon A heeft immers, onder meer, onweersproken gesteld dat ieder kwartaal vergaderingen hebben plaatsgevonden tussen het bestuur en de RvC en dat alle (financiële) informatie gedetailleerd is gedeeld en besproken tijdens (meestal) wekelijkse meetings tussen het bestuur van bedrijf B en de aandeelhouder. Met betrekking tot de lopende gerechtelijke procedures ontstaat wel het beeld dat persoon A rechtspersoon E niet altijd even volledig en adequaat heeft geïnformeerd over de lopende procedures, maar gezien in het grotere geheel is dat onvoldoende om het verwijt van gebrek aan transparantie te dragen. Het voorgaande geldt eveneens voor het verwijt dat persoon A rechtspersoon E op 19 december 2023 te laat zou hebben geïnformeerd over een (herhaalde) kapitaalinjectie.

Ook kan de arbeidsovereenkomst niet worden ontbonden op de g-grond. De verhoudingen tussen persoon A en rechtspersoon E zijn door het aantreden van persoon D als bestuurder bij rechtspersoon E onder druk komen te staan, maar er is op geen enkele manier onderzocht of tot een oplossing kan worden gekomen om de verstoorde arbeidsverhouding te repareren. Rechtspersoon E heeft dan ook wel erg snel de spreekwoordelijke handdoek in de ring gegooid, terwijl het hier gaat om een bestuurder die bedrijf B zelf heeft opgericht.

Gelet op bovenstaande is de opzegging dan ook in strijd met artikel 7:669 BW en daarin ligt reeds het ernstig verwijtbaar handelen van bedrijf B besloten.

Vergoedingen

Gelet op hetgeen hiervoor is overwogen krijgt persoon A een billijke vergoeding toegekend van € 122.310 bruto. Hierbij is in overweging genomen dat het dienstverband niet langer dan zes maanden zou hebben geduurd, het aannemelijk is dat het UWV alsnog een Ziektewetuitkering zal toekennen en dat het ontslag bij persoon A heeft geleid tot spanningen en gevoelens van stress. Persoon A maakt daarnaast aanspraak op een transitievergoeding, maar niet op de immateriële schadevergoeding en de vergoeding van de werkelijke kosten van de juridische bijstand.

Terugbetaling bonus

Persoon A heeft geen recht op de bonus over 2023. Het besluit tot het definitief toekennen van de bonus over 2023 aan persoon A is immers niet tijdens een formele (algemene of buitengewone) vergadering door de aandeelhouders als bevoegd orgaan genomen, dan wel is niet gebleken dat de AVA daarvoor impliciet toestemming heeft gegeven. Dit brengt met zich mee dat persoon A de bonus, na verrekening, dient terug te betalen. Partijen zijn over en weer in het (on)gelijk gesteld. De rechtbank ziet dan ook aanleiding de proceskosten te compenseren, in die zin dat iedere partij de eigen kosten draagt.

Redactie, december 2024

Instantie: Rechtbank Rotterdam

Datum uitspraak: 25-11-2024

ECLI: ECLI:NL:RBROT:2024:11797

Zaaknummer: C/10/683527 / HA RK 24-706

Rechters: W.J.J. Wetzels

Advocaten: H.A.A. Voermans, A.H. Arts en S. van Waegeningh

Wetsartikelen: 7:682 BW, 7:671b BW, 7:669 lid 3 sub h BW en 7:669 lid 3 sub g BW

RECHTSPRAAK

Bestuurder van Vastgoed I B.V./Evemij B.V. - Bestuurdersaansprakelijkheid

Onderhavige uitspraak gaat over een geschil met betrekking tot de (door)verkoop van een gebouw. Kern van deze uitspraak gaat over de vraag of sprake is van bestuurdersaansprakelijkheid. Het hof oordeelt bevestigend op basis van een breed palet aan omstandigheden, waarna het cassatieberoep wordt afgedaan door de Hoge Raad met toepassing van artikel 81 Wet op de rechterlijke organisatie (RO).

Partijen

Evemij B.V. ('Evemij') en Vastgoed III B.V. ('Vastgoed III') zijn samen eigenaar van een gebouw. Vastgoed III wordt bestuurd door Vastgoed I B.V. ('Vastgoed I'), die op haar beurt bestuurd wordt door natuurlijk persoon X ('Bestuurder').

Feiten

Evemij leent circa € 290.000 aan Vastgoed III en Vastgoed I. Tevens wordt aan Vastgoed I geld verstrekt door middel van een rekening-courant (€ 149.000). Als zekerheid vestigen Vastgoed III en Vastgoed I een hypotheekrecht ten behoeve van Evemij op de onverdeelde helft van Vastgoed III in het gebouw. Daarnaast stelt de Bestuurder zich voor een gedeelte van het bedrag hoofdelijk borg.

Twee jaar later speelt de verkoop van het gebouw onder dreiging van parate executie door de bank. In deze periode deelt de Bestuurder aan de indirect bestuurder van Evemij mee dat er sprake is van een bieding van € 1.100.000 op het gebouw door Vastbouw B.V. ('Vastbouw') ten behoeve van een gezamenlijke herontwikkeling van het gebouw.

Evemij ziet een dergelijk herontwikkelingstraject niet zitten. Hierdoor verkoopt Evemij haar aandeel in het gebouw voor de helft van de ophanden zijnde bieding (€ 550.000) aan Vastgoed III en wordt het hypotheekrecht van Evemij doorgehaald.

Vervolgens vindt er géén verkoop en levering aan Vastbouw plaats, maar een ABC-transactie met geheel andere partijen. Vastgoed III verkoopt en levert diezelfde dag namelijk het gebouw voor € 1.100.000 aan Hoofddorp Staete, een aan de Bestuurder gelieerde vennootschap. Hoofddorp Staete verkoopt en levert het gebouw vervolgens voor € 1.400.000 aan Alvast Pensioen B.V., een aan Vastbouw gelieerde partij.

Een tijd later vindt er een turboliquidatie plaats van zowel Vastgoed III als Vastgoed I, terwijl er op dat moment nog sprake was van een schuld aan Evemij van circa € 80.000.

Geschil

Evemij is van mening dat de Bestuurder de belangen van Evemij moedwillig gefrustreerd heeft. Enerzijds is Evemij € 150.000 overwinst misgelopen en anderzijds is haar hypotheekrecht op het gebouw ter zekerheid van terugbetaling van circa € 80.000 doorgehaald. Daarom wordt de Bestuurder hiervoor door Evemij aansprakelijk gesteld op grond van artikel 6:162 BW. De rechtbank heeft de vorderingen afgewezen waarna Evemij in hoger beroep gaat.

Uitspraak gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Maatstaf voor toepassing van artikel 6:162 BW

Het hof stelt allereerst vast dat de Bestuurder ter zake slechts persoonlijk aansprakelijk kan zijn op grond van artikel 6:162 BW mét inachtneming van de maatstaf van persoonlijk ernstig verwijt. Beslissend hiervoor is het gegeven dat de Bestuurder de ABC-transactie alleen kon bewerkstelligen in zijn hoedanigheid als (indirect) bestuurder van Vastgoed I en Vastgoed III. Onder deze omstandigheden is het dus niet mogelijk om de Bestuurder in privé aan te spreken voor het gevorderde, zonder inachtneming van de zwaardere maatstaf die geldt in het kader van bestuurdersaansprakelijkheid.

Bestuurdersaansprakelijkheid Bestuurder artikel 6:162 BW

Vervolgens komt het hof toe aan de vraag of de Bestuurder onrechtmatig heeft gehandeld jegens Evemij als (indirect) bestuurder van Vastgoed I en Vastgoed III en daarvan een persoonlijk ernstig verwijt kan worden gemaakt. Dit oordeel luidt bevestigend. Het hof structureert de onderbouwing van dit oordeel in twee stappen: (i) eerst constateert het hof dat sprake is van onrechtmatig handelen door de Bestuurder en (ii) daarna zet het hof uiteen waarom de Bestuurder daarvan een persoonlijk ernstig verwijt kan worden gemaakt.

Onrechtmatig handelen

Het onrechtmatig handelen door de Bestuurder is gelegen in het faciliteren van de ABC-transactie als bestuurder van beide BV's met het oogmerk om (i) € 150.000 overwinst aan Evemij te onthouden en (ii) te voorkomen dat Evemij tot uitwinning van haar hypotheekrecht zou overgaan. Daarbij zijn de volgende omstandigheden in acht genomen:

- i. de verkoop onder de dreiging van parate executie door de bank;
- ii. het uitgangspunt van partijen dat Evemij voor haar aandeel in het gebouw de helft zou ontvangen van de verkoopsom;
- iii. dat Evemij zich heeft gebaseerd op de mededeling van de Bestuurder met betrekking tot de voorgenomen overeenkomst met Vastbouw; en
- iv. waarbij Evemij haar tweede hypotheekrecht op het pand zou moeten doorhalen.

Persoonlijk ernstig verwijt

Het hof is voorts van mening dat de Bestuurder onder voornoemde omstandigheden persoonlijk ernstig verwijtbaar heeft gehandeld omdat hij zonder goede grond:

- i. als bestuurder van Vastgoed III de koop van het aandeel van Evemij heeft bewerkstelligd;
- ii. dat aandeel zonder medeweten van Evemij direct heeft doorverkocht aan Alvast Pensioen B.V door middel van de ABC-transactie; en
- iii. heeft bewerkstelligd dat het hypotheekrecht van Evemij verloren ging.

Cassatieklachten

Het cassatiemiddel van de Bestuurder bestaat uit drie onderdelen, waarvan onderdeel II uitgelicht wordt in deze samenvatting. Het eerste subonderdeel ziet op het grievenstelsel c.q. de tweeconclusieregel. De Bestuurder voert aan dat Evemij *'met haar grieven niet betoogd heeft dat het vonnis niet in stand kon blijven omdat haar vorderingen op de subsidiaire grondslag van bestuurdersaansprakelijkheid toegewezen hadden moeten worden'*. Evemij heeft volgens de Bestuurder in ieder geval niet het 'persoonlijk ernstig verwijt' ten grondslag gelegd aan haar vordering. Indien hiervan wel sprake is, bevat het onderdeel een voorwaardelijke motiveringsklacht dat het hof een onbegrijpelijke uitleg heeft gegeven aan de grieven van Evemij.

Conclusie A-G

Volgens A-G Assink behoort het cassatieberoep te worden verworpen. De verwerping van onderdeel II wordt door de A-G niet alleen beargumenteerd aan de hand van processtukken van Evemij, maar saillant genoeg ook aan de hand van de memorie van antwoord van de Bestuurder. In deze memorie van antwoord heeft de Bestuurder klaarblijkelijk verweer gevoerd dat de Bestuurder als bestuurder niet hoofdelijk aansprakelijk is, mede omdat de Bestuurder persoonlijk geen enkel ernstig verwijt kan worden gemaakt waar het gaat om de behoorlijke vervulling van zijn bestuurstaken. Voorts heeft de Bestuurder in de memorie van antwoord opgemerkt dat Evemij voor toewijzing van een dergelijke vordering te weinig gesteld en bewezen heeft.

Hoge Raad

De Hoge Raad volgt de conclusie van de A-G, verwerpt het cassatieberoep nu de klachten niet kunnen leiden tot vernietiging van het arrest van het hof, en doet de zaak af met toepassing van artikel 81 lid 1 RO.

R.G.J. van den Nieuwenhuijsen, december 2024

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 11-10-2024

ECLI: ECLI:NL:HR:2024:1420

Zaaknummer: 23/04237

Rechters: T.H. Tanja-van den Broek, F.J.P. Lock en A.E.B. ter Heide

Advocaten: J. de Jong van Lier

Wetsartikelen: 6:162 BW en 81 lid 1 RO